

**Noorte olümpiamängude Euroopa katsevõistlused
Bakuu (AZE) 30. mai-1. Juuni**

LÄHETUSE KOKKUVÕTE

Reisikirjeldus

Pärast suhteliselt väsitavat lennureisi jõudsime 28. mai varahommikul Bakuusse. Lennujaamas oli meil vastas Vasuli nimeline noormees, kes oli meie atašeeks. Pärast 25 minutist sõitu jõudsimegi võistlejatele mõeldud elukohta. Turvameetmed, mis seal läbi tuli teha, olid hullemad kui kuskil varem nähtud. Esimestel päevadel otsiti nii inimesi kui ka transporti läbi nii skännerite kui ka koerte ja teab mis tehnikaga. Hiljem olukord normaliseerus, kuid sellist politseinike, sõjaväelaste ja turvameeste armeed pole minu silmad küll varem näinud.

Esimene päev kulus meie sportlastel peamiselt magamise peale. Õhtul kella viie ajal suutsime siiski kõik ilusti bussi saada ja läksime staadioniga tutvuma. Sõit staadionile võttis aega 20 minutit, esimese asjana staadionile jõudes saime kokku isikuga, kes pidi garanteerima meile teibad, sest omi meil kaasa ei õnnestunud võtta. Pärast lühikest vestlust selgus, et peastaadionil on kõik olemas, kuid kui me sinna jõudsime, polnud meil nende poolt pakutavatega midagi peale hakata. Suureks õnneks ja nimetaksin seda lausa väikeseks imeks, juhtusid Heiko sõbral ja kohalike võistkonna Team leaderil Elvinil olema samuti mingisugused teibad. Lähemal uurimisel selgus, et ka need ei ole ligilähedased nendele, mis meil vaja. Nähes minu näost ära kukkumist, mõistis kohalik team leader, et asi on halb ning tal turgatas pähe, et kunagi olevat olnud neil samuti tasemel teivashüppaja. Pärast mõningast otsimist leidsimegi kolm teivast, mis sobisid meile nagu rusikas silmaauku. Pärast sellist kohutavalt alanud öhtupoolikut oli see nagu õnneliku lõpuga muinasjutt, kuid tegemist oli ju alles sissejuhatusena.

Lähetuse kokkuvõte.

Elasime spetsiaalselt olümpiakülaks ehitatud kompleksis, mis on valminud järgmisel aastal toimuvateks esimesteks Euroopa Mängudeks, meie võistluse osavõtjad kasutasid kogu külast võibolla kümnendikku. Meie koduks said kaks viietoalist korterit, mis olid täiesti uued. Toitlustamine oli samas majas, nii et kõik oli käe-jala juures. Kuna meie sportlastel oli väikseid probleeme tervisega, otsisime kohe üles ka med-punkti, mis oli meie vastasmajas. Füsioterapeut, kes meiega tegeles oli noor šoti tüdruk, kelle abi oli samuti suur, et meie sportlastel kõik ilusti sujus. Ka Hiinat silmas pidades, kui on mingisuguseid probleeme tervisega siis tuleb julgelt rääkida, sest Bakuus vähemalt oli tegemist väga kõrgel tasemel füsioterapeutidega, kellela oleks nii mõnigi tulemus meil kannatanud. Saades kätte Tehnical meetingul oma võistlusnumbrid, toimus meil tiimi koosolek, kus rääkisime ära kõik peamised asjad, millega tuleks kursis olla. Millise bussiga minna, mis kell peab olema call roomis, mida võib sinna kaasa võtta, mida mitte, mis tingimused seal valitsevad, mis kell sealt arenile viiakse. Andsime kätte numbrid ja selgitasime, kuhu need paigutama peab. Siinkohal peab kiitma meie sportlasi ja treenereid, et ei tekkinud mitte ühtegi probleemi ega arusaamatust, kõik sujus nagu õlitatult. Kõik eelmisel õhtul kokkulepitud asjad toimusid järgmisel päeval. Võib tunduda, et asjad ongi nii lihtsad, kuid nähes kõrvalt, kuidas mõningad teiste

võistkondade sportlased erinevate probleemidega silmitsi seisis, siis läks meil kõik õnnelikult.

Kui ma enne võistlust arvestasin, et reaalne oleks neli sportlast, kes võiksid pääseda edasi, siis nii põhimõtteliselt ka läks. Neli noormeest tegid oma tulemuse ilusti ära ja sellest piisas, et Hiina pääse tagada. Valeria pääsemist võib pidada ikkagi positiivseks üllatuseks, eriti tema ilusat võistlust kvalifikatsiooni võistlustel, kus paljud temast parema tulemusega sportlased kõrbesid. Finaalis, kus võitlus toimus tema ja Türgi neiu vahel olid mõlemad juba psühholoogiliselt läbi põlenud, kuid õnn soosis seekord meid. Tahan tänada meie võistkonda professionaalse suhtumise poolest, mis sellise vähese kogemuse juures on kiitust vääriv.

Kui nüüd Hiinat silmas pidada siis, peab arvestama, et seal on väga palav ja niiske kliima. Kui piltlikult kirjeldada, siis võistlemine toimuks nagu saunas. Selliste tingimustega tuleb arvestada ja üritada ka Eestis treeninguid teha keset päeva, kui on kõige raskemad tingimused.

Võistkonna juht
Mikk Joorits

Vt. lisaks: [Eesti Kergejõustikuliidu pressiteade 02.juuni 2014](#)